

Pentagon potvrdil, že Macron měl pravdu: NATO BUDE MUSET BOJOVAT S RUSKEM

- editor007 | 2. března 2024

SVĚT: IRINA ALKSNIŠOVÁ konstatuje, že Macronova slova o vstupu NATO do války s Ruskem, nebyly jen momentálním vyšínutím myslí francouzského megalomana, ale ukazují na hlubší záměr Atlantistů, obětovat Evropany v zájmu jejich zvrácených globálních cílů - pokud se nechají odvést jako ovce na porážku

Zápletka s potenciálním vysláním oficiálního kontingentu NATO na Ukrajinu dostala nový rozměr. Jak víme, myšlenka, kterou před pár dny vyslovil Emmanuel Macron, vyvolala silné námitky představitelů Západu včetně lídrů Německa, Polska, České republiky, Finska a dalších zemí, jakož i generálního tajemníka NATO a vedení EU. Francouzské ministerstvo zahraničních věcí a ministerstvo obrany přispěchalo s vysvětlením, že prezident páté republiky byl špatně pochopen a nemyslel to tak.

Když Ukrajina padne jdeme na Moskvu

Tento týden však Macron řekl, že když mluvil o možnosti vyslání západních vojsk na Ukrajinu, zvážil a posoudil a ověřil každé slovo. A téměř současně přišla zpráva zpoza oceánu, kde americký ministr obrany Lloyd Austin během výslechu v Kongresu řekl, že pokud bude Ukrajina poražena, NATO bude muset jít do války s Ruskem.

Zároveň v posledních měsících světová média a vojenští analytici obecně, konstatovali, že ukrajinské ozbrojené síly jsou v zoufalé a beznadějně situaci. Leitmotiv „Ukrajina je odsouzena k porážce“ je nyní slyšet všude, obvykle doprovázen myšlenkami o tom, jak se Kyjev (a zároveň Západ) může dostat ze situace s minimálními ztrátami tím, že vyvolá jednání s Moskvou.

A na tomto pozadí šéf Pentagonu říká, že pokud Ukrajina padne, NATO se ocitne v přímém vojenském konfliktu s Ruskem. Na pozadí již zformovaného veřejného mínění to samozřejmě ve skutečnosti nezní jako „pokud“, ale „když“ Ukrajina padne.

Část Austinových vyjádření lze připsat domácí americké agendě: Bidenova administrativa se nadále pokouší vymáčknout ze zákonodárců financování Ukrajiny, takže strašení typu „dejte peníze Kyjevu, jinak budeme muset jít do války sami“ se zdá být namístě. To je však jen část vysvětlení, synchronizace Austinových a Macronových prohlášení to jen zdůrazňuje.

Obě postavy patří do stejné skupiny západního establishmentu - liberálně - globalistického deep state. I proto americkému ministrovi obrany prošla naprosto divoká historka o silvestrovské hospitalizaci, aniž by o tom někoho informoval, a Macronovy bankéřsko - rothschildovské kořeny jsou všeobecně známé.

V tomto kontextu ani Francouzovo prohlášení, ani komentář Američanů nevypadají jako spontánní osobní iniciativa, ale spíše jako rozhodnutí transatlantických vládnoucích kruhů o další eskalaci kolem Ukrajiny.

Mimochodem, Lloyd Austin velmi správně formuloval, že bojovat bude muset NATO, ne USA. Což

velmi pravděpodobně znamená, že na jatka plánují poslat výlučně Evropany. Je to logické, protože vyhýbání se Spojených států přímému konfliktu s Ruskem dává Američanům (spornou) naději, že za oceán nic nepřiletí: Moskva, podobně jako Washington, se chce vyhnout přímému střetu, který by nevyhnutelně znamenal globální jaderný konflikt.

A pokud se Rusové rozhodnou opět udělit (bohužel nevratně zničující) lekci Evropanům, kteří zapomněli na ne tak dávnou historii, a tentokrát vysklí polovinu Starého světa, Američanům to bude vyhovovat. Evropu nechají jít pod nůž, stejně ji už vybrakovali, takže ji k ničemu nepotřebují. Včetně evropských globalistických lídrů, kteří mylně doufají, že si obětováním vlastních zemí zachrání kůži.

Možná právě toto je hlavní problém Ruska, Číny a celého nezápadního světa (a také značné části Západu): čelíme silám, které nemají žádnou náklonnost, lásku ani smysl pro povinnost vůči zemím, které vedou. Jsou přesvědčeny, že ony osobně se dokáží nejen zachránit, ale také co nejlépe usadit v novém světě, který se po "lokální" jaderné smršti narodí. A je jedno kde - věří, že třeba v Severní nebo Latinské Americe, Austrálii či na Novém Zélandu se pro ně najde dostatek pohodlných a bezpečných míst.

Takže pokud je v zájmu Rothschildů a dalších selhávajících finančních skupin poslat na smrt statisíce a miliony svých spoluobčanů, vystavit Paříž, Berlín, Londýn či Prahu ruským jaderným raketám, je jim to jedno. Od těchto lidí nelze očekávat ani lítost, ani zaváhání, ani probuzení svědomí.

Je situace beznadějná? Ne, naděje umírá vždycky až poslední. Není ostatně náhoda, že většina evropských představitelů - včetně těch, kteří jinak již dlouhá léta důsledně zastávají rusofobní postoj - se nyní tak vehementně postavili proti Macronovi. A není náhoda, že tamní "řízená média" udělala z Putinovy "hrozby" (v projevu před Federálním parlamentem včera prohlásil, že Rusko použije jaderné zbraně, budou-li na Ukrajinu vyslána západní vojska) hlavní zprávu.

Macron i Austin si jsou zjevně jisti, že v evakuačním letadle je pro ně určité místo. Stovky a tisíce evropských rusofobů na jejich výplatní listině - politici, novináři, státníci - takovou jistotu rozhodně nemají. I to je důvod, proč mnozí z nich konečně začínají tušit, že i se svými rodinami budou také oni muset sdílet osud svého národa, který sami přivedli na pokraj války s jadernou velmocí.

Možná se alespoň v některých z nich probudí pud sebezáchovy, který umožní Evropě vyhnout se osudu, který jí v temném zákulisí připravili její cyničtí loutkovodiči.

AUTOR: Irina Alksnisová

Překlad: protiproud

[ZDROJ](#)